KORKU

magazin

KANA İLK SUSAYIŞ

PETER GRIMS TABUTTA DOĞRULMUŞ ŞAŞKINLIKLAR İÇİNDE OLANLARI ANLAMAĞA ÇALIŞIYORDU. ELLERİNİ VÜCUDUNDA, YÜZÜNDE GEZDİRDİ... PARMAKLARI DUDAKLARINDAN TAŞAN İKİ SİVRİ VE UZUN DİŞE TAKILINCA GERÇEĞİ ANLADI...
BE... BEN VAMPİRİM!...
OLANLARI ANLATMAĞA BAŞLAMIŞTI... O GECE SEVGİLİSİYLE PARKTA BULUŞACAKTI... RANDEVU YERİNE GİDERKEN ARKASINDA BİR SES İŞİTTİ... ARKASINA DÖNMEYE VAKİT BULAMADAN İKİ EL ONU ÇEKTİ VE BOYNUNDA FECİ BİR SIZI DUYDU...
GERİSİNİ HATIRLAMIYORDU...
İÇİNDE BULUNDUĞU DURUMA HENÜZ İNTİBAK EDEMEMİŞTİ... ÖNCE BİR RAHATSIZLIK DUYUYORDU İÇİNDE... SONRA ÖLÜMSÜZLÜĞÜN ZEVKİ ALDI BUNUN YERİNİ...
YAŞIYORUM VE ÖLÜMSÜZ OLARAK YAŞAYACAĞIM! NE GÜZEL BİR ŞEY BU...
GRIM'İN VÜCUDU BİR YARASA GİBİ KARANLIĞIN İÇİNE DALDI. YENİ BİR YAŞANTININ, YENİ BİR ALEMİN UFUKLARINA DOĞRU KANAT ÇIRPTI...

GARİP BİR SUSAMA HİSSİ ONA REHBERLİK EDİYORDU SANKİ... NE ARADIĞINI BİLİYORDU ARTIK.
PARKA VARDIĞINDA BİR AN LIK BİR KARARSIZLIĞA KAPILMIŞTI. FAKAT MÜTHİŞ SUSUZLUĞU GALEBE ÇALDI...
KANA SUSAMIŞLIĞI İLE SARHOŞ GİBİYDİ...
KAN ÇÖMLEĞİNE DÖNMÜŞ GÖZLERİ İLE PARKTAKİ BİR KIZIN ÜZERİNE SALDIRDI... KIZ AVAZ AVAZ HAYKIRMAĞA BAŞLAMIŞTI... GRİMS PANİĞE KAPILARAK KIZI BIRAKIP UZAKLAŞTI...
HAYIR! YAPAMAYACAĞIM!

MÜTHİŞ BİR RUHİ SARSINTI İÇİNDEYDİ... ŞUURU İLE MÜTHİŞ SUSUZLUĞUNA MUKAVEMET EDİYORDU. PARKIN İÇİNDE KOŞMAĞA BAŞLADI...
FAKAT ZAMAN GEÇTİKÇE KANA OLAN SUSAMIŞLIĞI DAYANILMAZ BİR HAL ALIYORDU... BİR AN KENDİSİNİ SEVGİLİSİ LENORE'NİN EVİ ÖNÜNDE BULDU...
LENORE!.. NEDEN BU SUSUZLUĞA ÇARE OLMASIN!..
CANAVAR GÖVDESİ İHTİLÂÇLAR İÇERSİNDE KIVRANIYORDU. AKLI DA ARTIK İSTEKLERİ YÖNÜNDE ÇALIŞMAKTAYDI...
EVET..NEDEN OLMASIN? ONU EŞİM YAPABİLİRİM! HEM DE EBEDİYEN ÖLÜMSÜZ EŞİM OLABİLİR!
ONU ŞİDDETLE ARZULUYORUM. ONA SAHİP OLACAĞIM!
KAN SUSUZLUĞU BİR ŞEHVET ARZUSU GİBİ ONU KIVRANDIRIYORDU. KURBAN OLARAK LENORE'Yİ SEÇMİŞTİ ARTIK...
LENORE!... BENİM KANLI CANLI SEVGİLİM!

VAKİT GEÇİYOR.. KANSIZLIK BENİ DAHA FAZLA BİTAP DÜŞÜRMEDEN...
BİR ŞEYLER YAPMALI ONU HEMEN BURAYA ÇAĞIRMALIYIM!
GRİMS SEVGİLİSİNİN PENCERESİ ALTINA SOKUL-DU..İHTİRASTAN TİTREYEN SESİYLE ONA SESLENDİ...
LENORE... LENORE HEMEN GELEBİLİR MİSİN ? SENİNLE KONUŞMAM LAZIM! KARŞI PARK-TAYIM.
LENORE, SEVGİLİSİNİN ÇAĞRISI ÜZERİNE KOŞARAK AŞAĞI İNDİ. VE PARKA DOĞRU YÖNELDİ...
LENORE!.. SEVGİLİM!.. GEL BANA!..
GRİMS, NE OLUYOR SANA?.. GRİMS....
GENÇ KIZ GRİMS'İN BİR CANAVARA DÖNMÜŞ YÜZÜNÜ GÖRÜNCE... KORKUYLA DURALADI....

PETER GRIMS, KORKUNÇ İHTİRASI İLE GENÇ KIZIN ÜSTÜNE SALDIRDI. MÜTHİŞ VE UZUN BİR BOĞUŞMA SONUNDA GENÇ KIZ BİTKİN BİR ŞEKİLDE YERE SERİLDİ...
HAYRET! BİR VAMPİRİN GÜCÜNE BÖYLE KARŞI KOYABİLMESİ ŞAŞILACAK ŞEY...
GRIMS, ARZUDAN TİTREYEREK GENÇ KIZIN ÜSTÜNE DOĞRU EĞİLDİ. VE SİVRİ DİŞLERİNİ YUMUŞAK, TAZE BOYNUNA GEÇİRDİ...
ÇOK HALSİZ KALDIM! HEMEN KAN İÇMELİYİM YOKSA MEZARA DÖNEMEYECEĞİM!
BOYNUNDAKİ KESKİN DİŞLERİN ACISIYLA LENORE KENDİNE GELMİŞTİ...
FAKAT HİÇ KAN YOK! NASIL OLUR? SENDE KAN YOK!
KOCA SERSEM! KENDİNE KURBAN OLARAK BENDEN BAŞKASINI BULAMADIN MI?
PETER GRIMS'İN KIMILDAYACAK HALİ KALMAMIŞTI... AÇ VE BİTİK YERE YIKILDI... GÜNEŞİN MAHVEDİCİ İLK IŞIKLARI ÜSTÜNE DÜŞÜYORDU... LENORE UZAKLAŞIRKEN ONA SESLENİYORDU...
BEN BİR VAMPİRDİM... PARKTAKİ RANDEVUMUZDA SANA SALDIRAN KİMDİ SANIYORSUN?...
DELİKANLILAR! SEVGİLİLERİNİZİN ÖN DİŞLERİNE DİKKAT EDİN! BİR GÜN KANINIZI İÇEBİLİRLER.
SON

GÜZEL VAMPİR

CARMİLLA

Yazan: SHERİDAN LE FANU

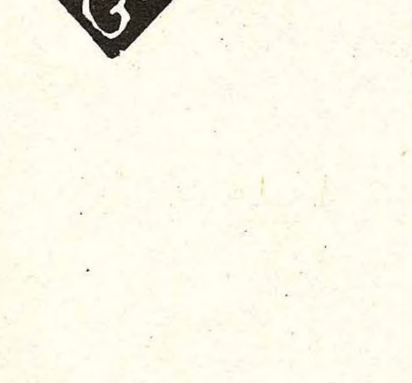

Şatonun köprüsü önüne gelince köpek birdenbire, durdu. Art ayaklarının üstüne oturararak ulumağabaşladı. Aynı anda efendisi de durdu şapkasını çıkara - rak, mübalağalı bir biçimde bizleri selâmladı. Çok berbat bir fransızca ve almanca ile saygılarını sundu. Derken kemanıyla canlı bir hava çalarak şarkı söylemeye ve çok komik hareketlerle dansetmeğe başladı. Köpeğin uluması devam ediyor, ben ise kahkahadan kırılıyordum.

"Hanımefendiler, muska isterler mi? Hortlaklara karşı. Duyduğuma göre, ormanlarda kurt kılığında dolaşıyormuş hortlaklar bu yakınlarda." dedi. ve şapkasını yere taşların üstüne fırlattı. "Onları ürkütmek istiyorsanız alın bunları, bir de yastıklara iğ - ne abatırın, böylece suratlarına gülmüş olur ve onları korkutursunuz". Beze sarılmış üstünde acaip harfler ve rakamlar bulunan, muskaları bize doğru fırlattı. Önce Carmilla yakaladı, birini, sonra da ben.

Yukarı yoğru bakıyordu, ve sanki bir şeyler araştırıyordu yüzümüzde. Mütecessiz bakışlarının bir an bir yerde durur gibi olduğunu farkettim. Birden deri bir kutu açtı ve içinden bir takım aletler çıkardı "Buraya bakınız bayanlar dedi. Sonra bana dönerek "Bir çok marifetim yanında, dişçiliğim de vardır efendim" dedi. Hala uluyan köpeğine dönerek sus pis hayvan

ler söyleyeceklerimi. Küçük hanım, arkadaşınız şu sağınızda duran bayanın çok uzun ve çok keskin dişleri var. Bir baykuşun kiņe benziyor, iğne gibi adeta. Benim uzağı gören keskin gözlerimden kaçmadı bu. İşte efendim emirlerinizdeyim, bütün aletlerimle onları, yuvarlatıp kısaltabilirim ben. Güzel ve genç bir hanımın böyle dişleri olmamalı. Ne o? Yoksa darıldılar mı bu genç güzel hanım? Çok mu kabalık ettim yoksa? İncittim mi kendilerini?

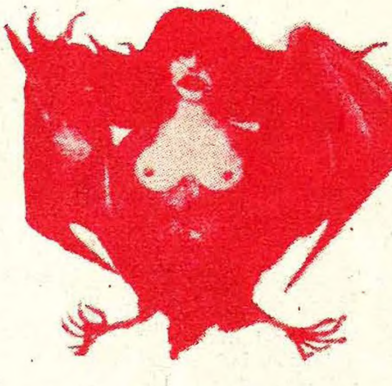

Genç hanım gerçekten çok hiddetlenmiş ve şiddetle pencereden geri g çekilmişti.

"Bu soytarı bize nasıl hakaret edebilir" Baban nerede? Ondan bu adamı cezalandırmasını isteyeceğim. "Babam olsa şimdi bu sefil herifi bir direğe bağlatıp, kemiklerini kırıncaya kadar kamçılardı."

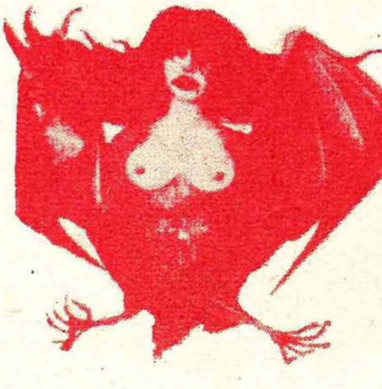

Bunları söyleyerek adım adım geri çekildi. Kendini kaybetmiş gibi bir yere çöküverdi. Birden bire üzerine gelmiş olan hiddet, aynı hızla kayboldu, zavallı küçük kamburu da onun saçmalıklarını da unuttu.

Babam dışarı çıkmıştı. Döndüğü zaman adeta, kendinde değildi. Bir mil kadar uzakta oturan köylülerin birinin eviinden geliyordu. Adamın genç ve güzel kız kardeşi de diğerleri gibi bir hücuma uğradığını söylüyordu, o da çok hastaydı ve ölmük üzereydi.

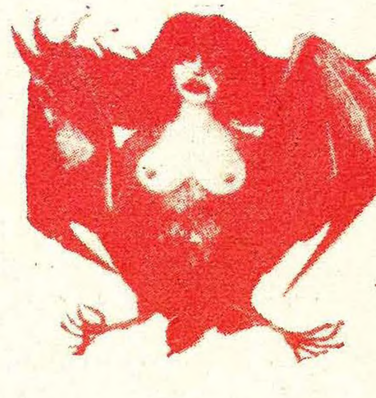

"Aslında, bunlar çok doğal nedenlerle meydana gelen hastalıklar, hiç şüphem yok diydrdu babam. Ama bu zavallı cahiller batıl inançlarıyla birbirlerini zehirliyorlar. Korkudan gördükleri hayalleri birbirlerine anlatıyorlar, ve her seferinde hikâye bir az daha büyütülüp korkunç bir hal alıyor dedi. Carmilla lâfa karıştı "Ama neden öyle söylüyorsunuz. Bu insanı korkutacak bir olaydır."

"Nasıl yani" dedi babam. Korkarım ben de böyle şeylere inanıyorum, ve bu yüzden bazı hayaller de görürüm. Belki gerçek değildir ama ne çıkar gerçekmiş kadar korktuktan sonra.

"Biz tanrının elindeyiz onun izini dışında hiçbir şey olmaz çocuğum. Tanrısını seven herkesin sonu iyi biter. Bizim tek yaratıcımız odur, bizim kaderimizi o çizer" "Yaratıcı mı. Tek yaratıcı doğadır. Bu hastalıklarda doğadan gelir, her şey de. Her şey doğanın koynundan çıkar, öteki dünyada da yer yüzünde de, hatta yer altında da, yaşamak ve ölmek ise doğanın kanunlarıdır. Ben böyle düşünüyorum."

Devamı gelecek sayıda

CÜZZAMLININ LÂNETİ

RUDYARD KİPLİNG

ESRARENGİZ KUVVETLERİN HÜKÜMRAN OLDUĞU HİNDİSTAN'DA BAŞIMDAN GEÇEN BU DEHŞETLİ OLAYI SİZLERE ANLATMAK İSTERİM. 1930 SENELERİ HİMALAYALARIN ETEKLERİNDE BİR YERDEYDİK...

BİR SÜRÜ MACERAPERESTTİK... KİMİMİZ MADALYA VE ŞEREF... KİMİMİZ SERVET PEŞİNDE BURALARA GELMİŞTİK...
SHOULD AULD ACQAINTANCE BE FORGOT
POLO
CHAMPIO
İYİ BİR YEMEK... SONRA İKİ ŞİŞE VİSKİYİ DE DEVİRDİK!.. ARTIK DÖNMEK ZAMANI GELDİ DOSTLARIM!
... DÖNMEK İÇİN ATINA BİNMEYE KALKINCA...
HEY!.. BU ATA DA MI VİSKİ VERDİNİZ YAHU ?
... FLEET KENDİNİ YERDE BULDU...
İÇKİLİ FLEET'E EVİNE KADAR REFAKAT GEREKTİ...
BURASI TAPINAK MI ?
HANUMAN MAYMUN TANRISI TAPINAĞI... MÜRİTLERİME İYİ DAVRANIRIM AMA DOSTLUKLARI ŞÜPHELİ...
İÇERİDEN AYİN SESLERİ GELİYORDU...
İÇERİSİ ENTERESAN OLMALI HA ?...
DUR FLEET..GİRME ORAYA!
TANRILARCA LÂNETLENMEK NEDİR BİLİR MİSİN ?

HAH! HAH! HAA!.. CANAVARIN ARMASINI GÖRDÜNÜZ MÜ? BEN YAPTIM... AVUÇLARI DA ÇOK RAHAT DOĞRUSU...
CÜZZAMLI FLEET'E YAKLAŞTI...
MUKADDES KİTAPTAKİ GİBİ "CÜZZAMLI KAR GİBİ BEYAZ"
ETRAFIMIZI SARDILAR!
ONU ISIRIYOR!
DEFOL BURADAN!
HUUUUU...
ARKADAŞINIZI GÖTÜRÜN! MUKADDES HANUMAN'A HAKARET ETTİ...
ÜÇÜMÜZÜ DE ÖLDÜREBİLİRLERDİ TALİHİMİZ VARMIŞ Kİ KURTULDUK!
NE GÜZEL UYUYACAKTIM ORADA... HIK....
FLEET... FİTİL GİBİ SARHOŞTU...

FLEET ŞİMDİ DE BAĞIRIP ÇAĞIRMAĞA BAŞLAMIŞTI...
BU MAHALLENİN KOKUSUNA DA TAHAMMÜL EDEMİYORUM. DUYMUYOR MUSUNUZ KAN KOKUSUNU...?
NİHAYET FLEET'İ YATAĞINA YATIRDIK...
FLEET'E DİKKAT ETTİN Mİ UYURKEN NASIL GÖĞSÜNÜ TIRMALIYORDU...
BİZİ TAPINAKTA NİÇİN ÖLDÜRMEDİKLERİNİ HÂLÂ ANLAYAMADIM!
ERTESİ SABAH FLEET PEK İYİ GÖRÜNMÜYORDU...
BU ET PİŞMEMİŞ!
DÜNKÜ ALDIĞIN ALKOLDEN SONRA MİDENİN BİR ŞEY KABUL EDECEĞİNİ SANMAM!
SİVRİSİNEKLER SABAHA KADAR BENİ YEDİLER! HELE GÖĞSÜMÜ... AAA... BU DA NE ?...
ONA VERECEK CEVAP BULAMAMIŞTIK...
KAHVALTIDAN SONRA DOLAŞMAYA ÇIKMAK İSTEDİK. FAKAT ATLAR ÇOK HUYSUZDULAR...
NE OLUYOR BUNLARA BÖYLE?
SENDEN PEK HOŞLANMADILAR FLEET!
SAÇMA... BEN ONLARI YOLA GETİRİRİM ŞİMDİ!...
FAKAT FLEET KENDİNİ YERDE BULDU...

SİNİRLERİ İYİCE BOZULMUŞTU...
BEN GİDİP YATACAĞIM BİRAZ!
FLEET'TEKİ TUHAFLIĞIN FARKINDA MISIN ?
YA GÖĞSÜNDEKİ İŞARET!..
AKLIMDAN GEÇENLERİ SÖYLESEM BANA DELİ DERSİN.. BEKLEYELİM BAKALIM NE OLACAK...
FLEET'İ UYANDIRMAĞA GİTTİĞİMİZDE...
HEY!.. AÇLIKTAN ÖLÜYORUM! BANA ÇİĞ DE OLSA BİRAZ ET VERİN!
BİZ KASABAYA KADAR GİDECEĞİZ GELİR MİSİN ?
BİNECEĞİ ATI ZAPTETMEK MÜMKÜN OLMADI...
NEYSE.. BEN KALIP YİYECEK BİR ŞEYLER HAZIRLAYAYIM!
TAPINAĞIN ÖNÜNDE CÜZZAMLIYA RASTLADIK...
HUUUU HU...U...U HU.U..U.
BU ADAMLAR BENİ KUŞKULANDIRIYOR. ÜZERİNDE DURMAK GEREK...
AKŞAMA DÖNDÜĞÜMÜZDE...
EVDE NİYE IŞIK YOK ? NEREDELER BUNLAR ?

FLEET, NE ARIYORSUN BURADA?
NE OLDU, NEYİN VAR?
HİÇ... HAVA ALIYORUM... BU GECE UZUN BİR YOLCULUĞA ÇIKACAĞIM DA..
YAZİYETİN KÖTÜ OLDUĞU ORTADAYDI...
HAYDİ GEL FLEET.. BİR ŞEYLER YİYELİM!
BEN KANLI KANLI ET İSTİYORUM! HEY! IŞIK İSTEMEZ!
FLEET!.. KENDİNE GEL LÜTFEN!
HAYDİ YARDIM ET!.. ONU İÇERİ ALALIM!
ONU GÜÇLÜKLE ZAPTEDEREK İÇERİ ALABİLDİK...
HAYVAN GİBİ SESLER ÇIKARIYOR!
KURT GİBİ!..
GRRROWWW GRRR
OWWNEWUUUUU
FLEET'İ KAYIŞLARLA BAĞLADIK...
KOŞ!.. HEMEN DOKTORU ÇAĞIR.
BENCE BU DOKTOR İŞİ DEĞİL!
MAALESEF BİR HEKİM OLARAK YAPILACAK BİR ŞEY YOK. DOSTLAR!..
DEVAMI VAR...

SIRITAN ÇEHRELER

Hikaye

Evin en dikkatiçeken yönü içindeki sessizlikti. Bay Greppin en ufacık bir gıcırtı çıkartmadan kapıyı açıp içeri girdiğinde, kapı yerine bir hayali açıp kapadığı hissine kapıldı. Holdeki altı kauçuklu, kendi yaydığı halı, ayak seslerini hiç bir şekilde geçirmiyordu. Ve gecenin bu geç saatinde, dışarıda kuvvetle esen rüzgâr, pencereleri kapıları sarsmasına rağmen en ufak bir gıcırtı ve gürültü yapmayı başaramıyordu. Zaten kendisi fırtınayı önleyici çift pencereleri kontrol etmişti. Balkon kapılarının pancurlarına konulan yeni çengeller pırıl pırıldı ve kilitliydi. Şömineden gelen sıcaklık odayı tatlı bir ısıyla sarmış pantolon paçalarından, gömleğinin kollarından girerek vücudunu sarıp dışarıdaki ayazın soğuğunu tatlı bir şekilde silmişti.

Bu tatlı sessizlik onu ne kadar mutlu kılmış, dinlendirmişti. Zevkle başını salladı. Bunun, zevkine varabiliyordu, çünki bir vakitler bu duvarların içinde kendilerine yol bulup yürüyen farelerin gürültüsüyle ürpererek uyandığı çok olmuştu. Fakat şimdi büyük babasının zamanından, kalma emektar saat bile susmuştu.

Onu yemek odasında bekliyorlardı. Durdu, dinledi. Hiç bir ses çıkarmadılar. Güzel, bu fevkalâdeydi. Artık gürültü etmemeyi öğrenmişlerdi. İnsanlara bazı şeyleri öğretmek gerekti. Yemek masasından hiçbir çatal bıçak gürültüsü gelmiyordu. Gri eldivenlerini çıkarttı paltosunu astı ve bir an olduğu yerde kararsız fakat bekliyerek durdu... yapılacak şeyi düşündü.

Bay Greppin alıştığı bir emniyetle ve hareketlerinden oldukça ekonomi yaparak yemek odasına yürüdü. Masada oturan dört kişi ne bir hareket ne de bir kelime ettiler. Tek ses ayakkabılarının yumuşak halıların üzerine basarken çıkarttığı belirsiz gürültüydü.

Gözleri her vakit olduğu gibi masanın başında oturan hanıma, kaydı. Yanından geçerken parmakları belli belirsiz kadının yanağına dokundu. Kadın gözünü bile kırpmadı.

Masanın başında oturan Rose hala put gibiydi. Tavandan bir toz zerresi yere inse gözüyle takip edermiydi? Gözleri yuvarlarından oynarmıydı? Gözüne bile girse çıkarmak için kırparmıydı, acaba? Hayır.

Rose halanın bile et parçası gibi masanın üzerinde duruyordu. Göğsü salata gibi duran elbiselerinin kırmalarının altında kaybolmuştu.

Masanın altındaki bacakları, bileğine kadar kapalı düğmeli pabuçların içinden yukarı doğru sopa gibi çıkıyor, elbisesinin kıvrımları arasında kayboluyordu. Tıpkı mağaza vitrinlerindeki balmumundan yapılmış mankenleri andırıyordu. Buz gibi ve cansız duran mankenleri.

İşte Rosa hala sabit bakışlarla Greppini izliyordu. Kadının dudaklarının üzerinde tozdan meydana gelen bıyığı gören Greppin boğuk boğuk güldü ve ellerini şaklattı. Eğilerek:

"İyi geceler Rosa hala" diye selâm verdi ve ekledi, "İyi geceler Dimitry amca. Hiç biriniz bana cevap vermeyecek misiniz?"

Tekrar selâm vererek yere eğildi ve, "İyi geceler kuzin lila ve sanada kuzenim Sam" dedi.

Lila solunda oturuyordu.... Saçları altın gibi sapsarıydı Sam da onun karşısında yer almıştı. İkisi de çok gençtiler. Oğlan 14 kız sa 16 yaşlarında. Babaları Dimitry amca. (ama baba sözü onun için pek kötü sayılırdı) Lilanın yanında oturuyordu. Çanki çok önce Rosa hala eğer masanın başında oturacak olursa arkadaki pencereden gelen kuranderden boynunun tutulacağını söylemişti. Ah Rosa teyze.

Bay Greppin sandalyesini çekip oturdu, ve dirseğini masaya dayadı.

"Size söyleceklerim var. Önemli şeyler. Bu haftalardır böyle devam ediyor. Daha fazla süremez. Ben aşık oldum. Oh! Ama bunu size çok önce söylemiştim. Hepinizi güldürdüğüm gün. Hatırladınız mı?"

Masanın etrafında oturan dört insan gözlerini bile kırpmadılar. Elleri en ufak bir hareket bile yapmadı.

Greppin kendi kendini tahlil etti. Hepsini güldürdüğü günü hatırladı. İki hafta önceydi. Eve yürüyerek gelmiş, içeri girince hepsinin yüzüne bakmış ve "Ben evleniyorum" demişti.

Hepsi birden sanki bir camı kırmış gibi yerlerinden fırlamışlardı.

Rosa hala, "sen ne yapıyorun. dedin?" diye haykırmıştı.

Greppin birden sanki donmuş ve "Alice Lane Ballard' la, evleniyorum" demişti.

Dimitry amcası, "Tebrikler" demiş ve karısına bakarak ilâve etmişti. Ama biraz erken değil mi oğlum?"

Tekrar karısına bakıp, "Evet, evet henüz çok erken. Bence şimdilik bundan vazgeçmelisin" demişti.

Rosa halası "şu evin haline, bak, felâket halde. Bir yıldan önce onaramayız." deyince Greppin, "geçen yıl ve ondan önceki yıllarda da aynı şeyi söylemiştiniz. Ama ne ziyanı var sanki. Burası benim evim değil mi?" demişti.

Halası birden, "bu kadar yıldan sonra sokağa atılmak ha.."

"Sizi sokağa atan yok. Aptallık etmeyin..." Dimitry amca, soğuk bir sesle "Ama Rosa sende" demiş ama Rosa hala duymamış gibi, "bu kadar yıl bunca yaptıklarımdan sonra..."

Greppin o anda onların bu evden gitmesi gerektiğini anlamıştı. Önce onları susturacak sonra gülümsetecek sonra da bavul gibi buradan taşıyıp götürecekti. Alice Lane'i bu kâbus gibi insanların arasına getirmenin imkânsız olduğunu görüyordu. Rosa haha sizi şahsen takip etmese bile her an peşinizdeydi. Çocuklar her an kanınıza dokunacak şeyler yapmadan edemezlerdi. Üçüncü bir çocuk sayılan baba da bekârlığın sultanlık olduğunu savunup dururdu. Greppin bir an onları süzdü. Onlar yüzünden yaşantısı ve segi kavramı böyle berbat bir haldeydi. Eğer onlara bir şey yapacak olursa... Sıcak parlak rüyalarındaki terli, istekli yumuşak vücutlarla arasındaki engel yok olacaktı. Sonra bütün ev ona kalacaktı. Alice Jane de, evet en önemlisi Alice Jane'in onun olmasıydı.

Onlar gitmek zorundaydı. En kısa zamanda. Eğer sık sık yaptığı gibi, onlara evden gitmelerini söyleyecek olursa, Rosa halanın evdeki hırdavatlarını toplaması için 20 yıl geçerdi. Teyzenin keyfini bekleyinceye kadar Alice Jane çoktan onu bırakır giderdi.

Servis bıçağını eline alırken onlara baktı. Yorgunluktan Greppin'in başı düşüyordu. Zorlukla, gözlerini açmaya çalışıyordu. O kadar yorgundu ki düşünmekten.

Bütün bunlar iki hafta önce olmuştu. İki hafta önce evlilik ve Alice Jane'i bu eve getirmek konusu açılmıştı. Tam iki hafta önce... İki hafta önce onlara tebessüm ettirmişti.

Şimdi hayal aleminden kurtulun masanın etrafında oturan hareketsiz vücutlara bakarak güldü onlarda mutlu ve garip bir ifadeyle ona gülümsüyorlardı. Greppin Rosa halasının yüzüne bakıp, "Senden nefret ediyorum. İhtiyar karı" dedi. "İki hafta önce bunları suratına söylemeye cesaret edemezdim. Bu gece hav Allah." Sesi öbür tarafa bakarken yavaşladı. "Dimitry amca sana bir nasihat edeyim... Moruk."

Bu sırada boş bir kaşık alıp boş bir tabaktan yemek yer gibi yapmaya başladı. Şehirdeki bir lokantada yemeğini yemişti. Domuz, patates, elma tatlısı, yeşil fasulye, pancar salatasından müteşekkil muazzam yemeği. Fakat şimdi sanki tatlısını yer gibi hareketler yapıyordu. Çünki bundan zevk duyuyordu. Ağzı boşken çiğner gibi yapmaya başladı.

"En nihayet bu gece buradan defolup gideceksiniz. İki hafta bekledim, ve hepsini düşündüm. Belki de sizi bu kadar uzun süre burada tutmamın sebebi gözümün altında bulundurmak içindi. Bir kere gidecek olursanız, emin olamazdım. "Bunları söylerken gözlerinde korku ifadesi dolaştı. "Belki gece geri dönüp gürültü eder beni rahatsız etmeye kalkardınız. Buna dayanamazdım. Bu evde bir daha gürültüye tahammül edemem. Hatta Alice yürürken bile..."

Yerdeki kalın halı gürültü geçirmez cinsten olup çok huzur vericiydi.

"Alice öbürgün eve taşınmak niyetinde evleniyoruz.."

Rosa hala kötö kötü, mütereddit bir halde ona göz kırptı.

"Ah." diye birden haykırıp, havaya sıçrayan Greppin tekrar yerine oturdu. İçindeki gerginlik birden boşaldı. Gülmeye başladı.

"Oh. şimdi anladım. Meğer bir sinekmiş" dedi. Sineğin Rosa teyzenin sedef rengi yanağının üstünde yürüyüp uçuşunu izledi. Sanki neden o an halasının kirpiğine konmuş da halası da göz kırpar gibi görünmüştü."

"Rosa hala, evleneceğimden yana hiç bir şüpheniz var mı ? beni evlenemez mi sanıyorsunuz çocuk, hayalperest bir adam mı sanıyorsunuz? Efendim?"

Zorlukla işindeki isyanı yatıştırdı ve, "Hay Allah Hay Allah! Sadece bir ufak sinekmiş, sinekler de aşktan şüphe ederler mi? Yoksa sen bir sinek şekline bürünüp te mi göz kırptın ? Allah belânızı versin" diye hepsine belâ okudu.

"Şimdi kazanı iyice yakacağım. Bir saat kadar sonra sizleri evden çıkarıp yok edeceğim. Anladınız mı? İyi belki de anladınız."

Dışarıda yağmur başlamıştı. Evin duvarlarına çarpan buz gibi dondurucu piş bir yağmur. Greppin'in yüzünü bir hoşnutsuzluk ifadesi kapladı. Yağmurun sesini durdurması imkânsızdı. Bunun için yeni pancurlar, yağlar, veya sürgüler para etmezdi. Belki metrelerce kumaşla evin üstüne bir çadır kurup sesi azaltması mümkün olabilirdi değil mi? Ama bu da biraz fazla olmaz mıydı? Hayır, hayır yağmurun sesine engel olmak imkânsızdı. Sessizlik istiyordu. Hayatında sükûneti bu kadar arzulamamıştı. Her ses korku veriyordu. Çıt bile çıkmaması şarttı.

Yağmurun gürültüsü masaya vuran sabırsız bir adamın parmak seslerine benziyordu. Tekrar hatırlamaya başladı. Hikâyenin sonunu hatırladı. İki hafta önce onları güldürmeden geçen bir saati...

Bıçağını alıp sofradaki tavuğu kesip servis yapmaya hazırlanmıştı. Bütün aile her vakitki gibi yüzlerinde ciddi ve mütassıp bir eda ile masanın etrafına oturmuşlardı. Greppin birden bıçağı havaya kaldırıp haykırdı, "Allah aşkına niçin hiç biriniz, gülümsemez siniz? Ben sizi güldürmesini bilirim."

Elindeki bıçağı defalarca havaya kaldırıp indirdi. Kısa bir süre sonra baktı ki hepsi de gülümsüyordu. Birden hayal aleminden sıçrayıp gerçeğe döndü. Beceriksizce yerinden kalktı. Holle oradanda mutfağa yürüdü. Sonra karanlık merdivenlerden kilere indi. Ocağın kapağını açtı

ve güldür güldür yanan ...ateşi zevkle seyretti.

Tekrar yukarı çıkıp etrafına bakındı. Temizleyiciler tutup evi temizleyebilir, içerisini yeniden döşer, kalın şark halıları serer istediği sessizliğe hiç olmazsa bir ay içinde olsa kavuşurdu. Elleriyle yüzünü tuttu. Ya Alice evde hareket ederken gürültü yapacak olursa? Azıcık dahi?..

Birden güldü. Problem zaten halledilmişti. Alice gürültü yapmasından korkmasına sebep kalmamıştı. Bu o kadar basitti ki Alice'nin gürültü yapmasından, korkmamalıydı. Alice Jane'den, alacağı bütün zevkleri alacak ve hayal alemini yıkacak engellere ve tatsızlıklara meydan kalmayacaktı.

Yemek odasından geçti. Masadakiler yerlerinden bile oynamadılar. Elleri masanın üzerindeki yerlerinden kıpırdamadı bile. Ona aldırış etmemeleri de nezaketsizliklerinden ileri gelmiyordu.

Merdivenlerden yukarı elbise değiştirme ye çıktı. Aileyi evden uzaklaştırma hazırlığına, girişti. Kol düğmelerini çözdü. Başını sağa sola oynattı. Müzik sesi. Önce aldırmadı. Sonra yavaşça kafasınıtavanadoğru kaldırdığında yüzünde renk namına bir şey kalmadı.

Müzik not not geliyor ve gittikçe kuvvetlenip onu korkudan, deli ediyordu, sanki arp'den tek tek notalar çıkıyordu. Kesin sessizliğin içinde bu hafif ses alabildiğine kuvvetli geliyordu.

Kapıyıbirden açıp kendini üçüncü katın merdivenlerine attı. Elinin altında merdivenin cilâlı trabzonu yılan gibi kıvrılıyordu.

Yükseldikçe etraf karardı... Düşecekmiş gibi trabzonu yapışmıştı. Birden önüne bir duvar çıktı. Üzerindeki kan lekesi ve tırmık izleri Greppin'i olduğu yerde durdurdu. Geçip gitmek istedi beceremedi. Kendini kendinden kaçan bir fareye benzetti.... Sanki kocaman bir camın içinde, gürültünün arasında dönüyor, kayıyor, kulakları uğulduyor, kendini kurtaramıyordu.

"Yeter. Susun. Benim evimde gürültü edemezsiniz. İki haftadan beri... Bir daha gürültü olmamasını emrettim... Olamaz... İmkânsız... Susunnnnn....!"

Birden tavan arasına daldı. Rahatlama bazen isteri halinde olabiliyor. Gözünden yağmur gibi yaşlar boşanıp yere düşüyordu sanki. Yerdeki kocaman vazoya bir tekme atıp bin parçaya, böldü. Odasında eski bir gömlek ve pantalon bulup üzerine geçirdi. Müzik durmuştu. Hiç bir yerden çıt çıkmıyordu. Yüzüne renk geldi. Gözlerini yumdu. Bundun, zevkli huzur verici sessizlik olamazdı. Alice ile beraber mükemmel bir sükûnet. Herşey mükemmeldi.

Fısıltı....

İnşallah deli gibi haykırmasını komşular duymamıştı.

Hafif bir fısıltı...

Sessizlikten bahsedelim. En mükemmeli insanın kendi içinde bulduğu sükûnetti.

Bir fısıltı...

Başını salladı. Fısıldayan filân yoktu. Evinde fısıldayacak kimse yoktu ki. Bütün vücudu terden sırılsıklam oldu. Titremeye başladı. Çenesi düştü. Gözleri yuvarlarından dışarı uğradı. F sıltılar sesler duyuyordu.

Zayıf bir sesle, "size söylüyorum evleneceğim" dedi.

Fısıltı, "yalan söylüyorsun."

Birden başınıtutamadı öne düştü, "Adı Alice Jane Ballard." Gözlerinden birinin tiki tuttu.

"Onu sevmeme engel olamazsınız. Onu seviyorum."

Fısıltılar...

Kör gibi öne doğru ilerledi. Yüzüne bir sıcak dalgası çarptı. Ocak.

Tam aşağı inerken biri sokak kapısını yumrukluyordu.

"Kim o?" diye seslendi.

"Bay Greppin?"

Greppin neges alıp "Evet?" dedi.

"Lütfen kapıyı açır mısınız bize?"

"Siz kimsiniz?"

"Polis?"

"Ne istiyorsunuz? Şimdi yemeğe oturacağım. "Sadece sizinle konuşmak istiyoruz. Komşularınız telefon ettiler. Halanızla amcanızı iki haftadır göremediklerini söylediler. Biraz önce bir ses duymuşlar ve..."

Greppin kendini gülmeğe zorlıyarak, "Vallahi herşey yolunda.." dedi.

Dışarıdaki ses, "Madem öyle kapıyı açın sizinle dostça oturur biraz konuşuruz" dedi.

Greppin, "Üzgünüm ama çok yorgunum ve karnım aç yarın buyurun" diye israr etti.

"İsrar etmek zorundayım Bay Greppin." Kapıyı yumruklamaya başladılar.

Greppin olduğu yerde birden dönüp holden hızla geçti ve yemek odasına girdi. Masadakilere hiç bakmadan yerine oturdu. Önce yavaş yavaş sonra sür'ale konuşmaya başladı.

"Kapıdakiler de amma yapışkan herifler. Onlarla konuşursun değil mi Rosa Hala? Söyle onlara gitsinler. Yemek yiyoruz. Eğer içeri girecek olurlarsa neşeli durun giderler. Rosa hala onlarla konuşacaksın değil mi? Size söyliyeceğim bir şey var..." Birden gözlerinden sıcak yaşlar döküldü. Kalktı ve hepsine teker teker "Alice Jane Ballard adında kimseyi tanımıyorum. Onu sevdiğimi, onunla evlenmek istediğimi söylememin sebebi sadece sizi biraz güldürmek, tebessüm ettirmek içindi. Evet bunu sizl ri güldürmek için söyledim. Ben hiç bir vakit bi r kadına sahip olamıy ıcağım. Yıllardır bunu biliyorc ım. Rasa hala lütfen patates tabağını verir misin?" dedi.

Sokak kapısı kırılıp açıldı... Holden içeri üşüşen adamların, gürültüsü duyuluyordu. Adamlar ok gibi yemek odasından içeri daldılar ve,

"Oh! çok affedersiniz. Yemekte sizi rahatsız etmek is..."

Birden bunları söyleyen polis öyle anî durdu ki sanki taş kesildi. Adamların acele içeri girişi ile masanın etrafında oturan insanlar iskâmbil kağıdı gibi peş peşe yere yuvarlandılar.

Boğazları kulaktan kulağa kadar kesikti. Hepsinin yüzünde garip, aptalca bir sırıtış vardı.

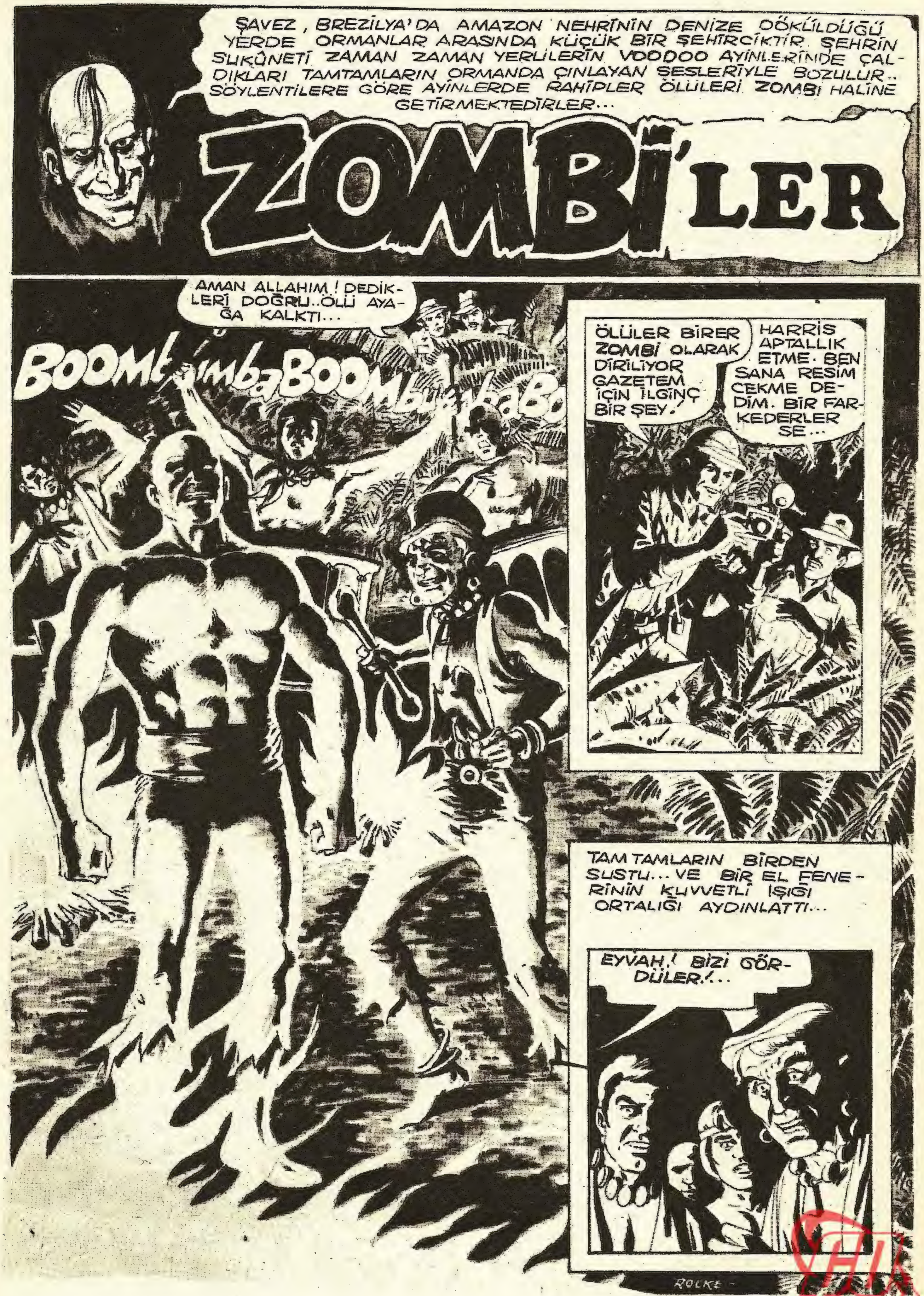

ŞAVEZ, BREZİLYA'DA AMAZON NEHRİNİN DENİZE DÖKÜLDÜĞÜ YERDE ORMANLAR ARASINDA KÜÇÜK BİR ŞEHİRCİKTİR. ŞEHRİN SÜKÛNETİ ZAMAN ZAMAN YERLİLERİN VOODOO AYİNLERİNDE ÇALDIKLARI TAMTAMLARIN ORMANDA ÇINLAYAN SESLERİYLE BOZULUR.. SÖYLENTİLERE GÖRE AYİNLERDE RAHİPLER ÖLÜLERİ ZOMBİ HALİNE GETİRMEKTEDİRLER...
ZOMBİ'LER
AMAN ALLAHIM! DEDİKLERİ DOĞRU..ÖLÜ AYAĞA KALKTI...
BOOM ... BOOM
ÖLÜLER BİRER ZOMBİ OLARAK DİRİLİYOR GAZETEM İÇİN İLGİNÇ BİR ŞEY!
HARRIS APTALLIK ETME. BEN SANA RESİM ÇEKME DEDİM. BİR FARKEDERLER SE...
TAM TAMLARIN BİRDEN SUSTU... VE BİR EL FENERİNİN KUVVETLİ IŞIĞI ORTALIĞI AYDINLATTI...
EYVAH! BİZİ GÖRDÜLER!...
ROLKE

İKİ BEYAZ ADAM HAYATLARINI KURTARMAK İÇİN KAÇMAĞA BAŞLADILAR. YERLİLERİN KIZGIN ÇIĞLIKLARI ETRAFI KAPLAMIŞTI.. VOODOO TÖRENLERİNİ GİZLİCE TAKİBE KALKIŞANLARA HİÇ MERHAMET EDİLMEZDİ..
EYVAH! BACAĞIM, HARRİS... BANA YARDIM ET BENİ BIRAKMA.
HARRIS ARKASINA BİLE BAKMADAN KOSMASINA DEVAM ETTİ.. ARKADAŞININ ACI ÇIĞLIKLARINI DUYUYORDU...
EEEEAAAHH
ŞAVEZ'İN YAKINLARINA GELDİĞİNDE... HARRIS HALÂ KOŞUYORDU....
ZAVALLI KARGİL.. YAZIK OLDU.. AMA NE YAPABİLİRDİM.. NEYSE GAZETE İÇİN GEREKLİ RESİM ÇEKEBİLDİM..
HARRIS KENDİSİNİ OTEL ODASINDAKİ YATAĞINA ATABİLDİ... KALBİ GÜM GÜM ATIYOR GÜÇLÜKLE NEFES ALIYORDU...

HARRIS YORGUNLUKTAN PERİŞAN, KENDİNİ YATAĞA ATAR ATMAZ UYKUYA DALDI.. FAKAT BİR MÜDDET SONRA BİR GÜRÜLTÜ İLE UYANDI...
KAPI... BİRİSİ İÇERİYE GİRMEYE ÇALIŞIYOR
HARRIS TABANCASINA DAVRANDIĞI AN, KAPIDA GÖMLEĞİ KAN İÇİNDE KARGİL GÖRÜNDÜ...
KARGİL! KURTULDUN HA? GÖĞSÜNDEKİ KAN LEKELERİ DE NE?
KARGİL GÖMLEĞİNİN DÜĞMELERİNİ AÇARAK HARRISE DOĞRU İLERLEDİ.. GÖĞSÜ PARÇALANMIŞTI...
KALBİMİ KESİP ÇIKARTTILAR!
DEMEK SEN DE BİR ZAMBİ OLDUN? SEN DE BİR YAŞAYAN ÖLÜSÜN!
GERİ ÇEKİL!.. GERİ ÇEKİL!
BAM
BLAM
ONLAR SENİ İSTİYORLAR HARRIS, SENİ GÖTÜRECEĞİM ONLARA...
HA... HAYIR!...
KRASH!

DEVAMI VAR...

LÂNETLİ CELLAD
YAPIŞKAN BİR BATAKLA ÖRTÜLMÜŞ BU KÜÇÜK ODA SÜRGÜNLERİN GÖNDERİLDİĞİ ŞEYTAN ADASINA ÇOK YAKINDI... İNSAN YIKINTILARININ KANLARIYLA YIKANMIŞ, ŞEYTANIN BİLE HAZMEDEMEYECEĞİ CİNSTEN BİR ADA... BİR AMERİKALI GAZETECİ LÂNETLİ BIÇAĞIN HİKÂYESİNİ ÖĞRENMEYE ÇALIŞIYORDU BURADA...
NEW YORK STAR GAZETESİ MUHABİRİ TOM DYKES BİR HİKÂYE PEŞİNDEYDİ...
SİZE DAHA İYİ BİR İDAM ANLATABİLİRİM.. OLDUKÇA ACAİP...
ACAİP Mİ ? YANİ NASIL ?
AVIS
GERÇEKTEN ACAİP! MARCEL DE DİĞERLERİ GİBİ BİR MAHKÛMDU. BURADAKİ BÜTÜN GİYOTİNCİLER GİBİ İLK GÖREVİNİ HATIRLARIM...
OH! TEMİZ BİR ŞEY OLDU. BIÇAĞI İYİ BİLEMİŞİM!
PİS AYI.. ZAVALLI ARKADAŞININ BAŞINI KESMEKTEN ZEVK ALIYOR!
WHUMP

ERTESİ GÜN MARCEL'E BU KANLI İŞİ İÇİN PARASINI ÖDERKEN BENDEN ACAİP BİR İSTEKTE BULUNDU...
SÖYLE NEYMİŞ? PARAN ÖDENDİ YA DEFOL!
EĞER MÜSAADE EDERSENİZ EFENDİM, BİR RİCAM VAR. ŞEYİ İSTİYORUM!
İDAM EDİLENİN BAŞINI EFENDİM! KOLEKSİYONUMUN İLKİ OLACAK! HEPSİNİ BİRİKTİRECEĞİM!
PEKALÂ! SENİN OLSUN! DEFOL ŞİMDİ BURADAN!
TEŞEKKÜR EDERİM EFENDİM. BİNLERCE TEŞEKKÜR!
İŞTE KÖPEK! FAKAT KENDİNİ KOLLA! ENİNDE SONUNDA SENİ DE GEBERTECEĞİZ!
BAŞI VER! SİZLERDEN KORKMUYORUM KÖPEKLERİM BENİ KORUR!
HA! HA! HA! KARDEŞLERİM NASIL DA BENDEN NEFRET EDİYORLAR! DANTE, İNFERNO, SİZ BENİ KORURSUNUZ DEĞİL Mİ? BIÇAĞIM DA VAR!
MARCEL İLAÇLI BİR KAVANOZ HAZIRLADI...
NE GÜZEL DEĞİL Mİ EVLÂTLARIM! NE YOKSA BEYENMEDİNİZ Mİ? BU BENİM ESERİM... DAHASI OLACAK!
GRRR...!

İNANILIR GİBİ DEĞİL! FECİ BİR ŞEY! SONRA NE OLDU? DAHA BAŞKA BAŞLAR OLDU MU ?
DAHA MI ? EVET BİR SÜRÜ... BİR ODA DOLUSU. BU VAHŞİ ADADAKİ SIK İDAMLARDAN MARCEL'İN KOLEKSİYONU DA ÇABUCAK ZENGİNLEŞTİ...
İYİ İŞ YAPIYORUM. YAKINDA BİR DÜZİNEYİ GEÇECEK! HEPSİ DE EL EMEĞİM. HEPSİ DE TERTEMİZ KIYILDI. BEN DE ÖLDÜĞÜMDE BELKİ ONLARI DEHŞET MÜZESİNE VERECEĞİM!
MEDICINAL ALCHOL
MARCEL'İN KOLEKSİYONU BÜYÜRKEN, ÖBÜR MAHKÛMLARIN DA NEFRETİ BÜYÜYORDU...
MARCEL YAKINDA ÖLECEK. LE BRAS'IN ONUN İÇİN BİR PLÂNI VAR.
TAM ZAMANI. GÖREVLİLERDEN DE BETER OLDU. DAHA ÖNCE TEMİZLENMELİYDİ...
LE BRAS ONDAN ON DEFA BÜYÜK BİR KAATİLDİ. MAHKÛMLARIN ELEBAŞI SIYDI...
BU ENAYİ MARCEL MADEM Kİ BİZLERE KARŞI ÇALIŞIYOR.. ÖLMELİ! ÖNCE ÇOK ÇEKMELİ! LE BRAS'IN HARİKA BİR PLÂNI VAR!
BU GECE MARCEL'İN KULÜBESİNE GİDECEĞİZ! NE YAPACAĞIMIZI BİLİYORSUNUZ!
ÇOK İYİ DOĞRUSU.. TAM MARCEL'İN HAK ETTİĞİ GİBİ!
SABIRSIZLANIYORUM. GÜNEŞİN BATMASINA ÜÇ SAAT VAR!
O GECE HEPSİ LE BRAS'I TAKİP ETTİLER...
YAVAŞ OLUN! ONU UYANDIRMAMALIYIZ!
SEN İŞİNE BAK BİZ KÖPEKLERİ TUTARIZ!
KÖPEKLERİ SUSTURANA KADAR İÇLERİNDEN BİRİ ÖLDÜ...
AMAN ALLAH! BU KÖPEK DEĞİL. VAHŞİ KAPLAN SANKİ...
SHH... CANAVAR ELİMİZDE ŞİMDİ.
NEYSE.. HAVLAYIP MARCEL'İ UYANDIRMADILAR!

MARCEL UYANDI.. KARANLIKTA DOĞRULDU.
BİR SES İŞİTTİM. BELKİ DE... FAKAT KÖPEKLER NEREDE ? MUMUM... KİBRİTİM! YOK OLMUŞ. HEP BURADAYDI...
BİRDEN ODADA FECİ BİR IŞIK BELİRİR...
O NE ? FAKAT NASIL OLUR ? KAVANOZDAN NASIL ÇIKABİLİRSİN. SEN ŞEYİN BAŞISIN!
PIERREE... AAA...A!..
BİRDEN KULÜBE BAŞLARLA DOLAR...
GUSTAV, NİCK, PAUL, GEORGES! HAYIR HAYIR! KAVANOZLARINIZA GİRİN! AA!
TANRI AŞKINA BIRAKIN BENİ! AAA...
MARCEL KORKUYLA ORMANA KAÇMAĞA BAŞLADI...
HEPSİ DE CANLANMIŞ PEŞİMDELER! KAÇMALIYIM! SABAHA KADAR ORMANDA SAKLANIRIM!

AZ SONRA ORMANDAKİ YOLA GELİR...
BU DOĞRU YOL..BU YOLDAN GİTMELİYİM. KOMİSERİN EVİNE GİDERİM. O BANA YARDIM EDER.
FAKAT BİR DAKİKA SONRA...
HIII... BİR TANE DAHA. BENİ TAKİP EDİYORLAR!
BAŞ GÖREVİNİ YAPMIŞTI.. MARCEL KORKUYLA KAMPTAN UZAKTAKİ YOLA SAPMIŞTI...
ŞİMDİ TAKİP ETMİYOR! EMNİYETTEYİM! BURADA GİZLİ BİR KULLÜBE VAR ORAYA SAKLANIRIM!
FAKAT KULLÜBEYE YAKLAŞTIĞINDA...
AH! BURAYA BİRİ GİYOTİN YAPMIŞ, AMA NEDEN? TAM DA ORMANIN ORTASINA!
MARCEL MERAKINI YENEMEMİŞTİ NE DE OLSA KENDİ İŞİYLE İLGİLİYDİ...
HIMM... BASİT FAKAT ETKİLİ!.. EVET ÇALIŞABİLİR... ÇOK AKILLICA BİR İŞ DENEMEK İSTERDİM!
KORKMA MARCEL DENEYECEKSİN.
LE BRAS! FAKAT HEPİNİZ HAPSEDİLMİŞTİNİZ..NASIL OLUR?
SONRA MARCEL DURUMU ANLAR...
BU BİR TUZAKTI HA? HEPSİ DE TUZAKTI.. BENİ ORMANA GETİREBİLMEK İÇİN!
HAH! HAH! ŞİMDİ ETTİKLERİNİ BULUYORSUN.
EVET PİS DOMUZ! GİR BAKALIM BIÇAĞIN ALTINA!

HAYIR! YAPAMAZSINIZ BUNU! İMDAAT!...
YAPAMAZSINIZ DİYOR! YA SEN YAPARKEN NASIL OLUYORDU?
ÇABUK, OLUN!
HAYIR! MERHAMET! MERHAMET!
WHOMP
ERTESİ GÜN BİR PAKET ALDIM...
BAŞKA BİR GİYOTİNCİYE İHTİYACIMIZ OLACAK YÜZBAŞIM!
MARCEL HA?.. PEKALÂ! HEPSİNDEN DAHA ÇOK YAŞAMIŞTI...
OLDUKÇA GARİP EFENDİM! FAKAT KAFALAR...GERÇEKTEN CANLANMADI DEĞİL Mİ?
TABİİ Kİ DEĞİL! LE BRAS'IN ÇOK AKILLI OLDUĞUNU SÖYLEMİŞTİM. BAŞINI FOSFORLA SIVADI SONRA...
SAÇLARINDAN HEPSİNİ ASTI VE KARANLIKTA SALLANMALARINI SAĞLADI...
ÇOK AKILLICA BİR ŞEY.. BAŞLAR AĞAÇLARDA MI? PEKİ ÖBÜRLERİ CEZALANDIRILMADI MI?
EVET..TABİİ.. HEPSİNİ İDAM ETTİK! YALNIZ LE BRAS KALDI. O DA YENİ GİYOTİNCİMİZ...
AVIS
SON

KORKU VE HEYECAN ARAYANLAR!.. TEKRAR TÜYLER ÜRPERTİCİ BİR OLAYIN EŞİĞİNDE BULUŞTUK. BİLİNMEYEN MEÇHUL DÜNYADAN İÇERİ ADIMINIZI ATMAĞA HAZIR OLUN VE SİNİRLERİNİZE HAKİM OLUP BENİ TAKİP EDİN...
KAPI
FAZLA VAKİT KALMADI. ÇABUCAK KENDİMİ TAKDİM EDEYİM. ADIM CHARLES DUMON. ÇOK GİZLİ TUTULAN ZEUS PROJESİNDE MUHAFIZIM. 5 NO'LU KORİDORDAYIM! BİRDEN BİRE BİR İNFİLAK ORTALIĞIN ALTINI ÜSTÜNE GETİRDİ!
BU PROJEDE İNSAN KENDİNİ MEZARLIKTA NÖBET TUTUYOR SANIR. HER TARAF DERİN BİR SESSİZLİĞİN İÇİNE GÖMÜLMÜŞTÜR. HAVALANDIRMA TEŞKİLATININ ÇIKARDIĞI GÜRÜLTÜ BU YERALTI DÜNYASINA BİRAZ OLSUN HAYAT KATAR. FAKAT BU AKŞAM MÜHİM BİR KEŞFİN EŞİĞİNDE BULUNAN BİR DAHİ HER ŞEYİ DEĞİŞTİREBİLİRDİ...
DOKTOR CRANE! YARALI MISINIZ?

İNFİLÂK BİR ŞİMŞEK KADAR GÜRÜLTÜ ÇIKARMIŞTI. ODANIN İÇERSİNDE YANAN YANIK KOKUSU ÇIKARTAN HİÇ BİR ŞEY YOKTU... ETRAFA GARİP BİR KOKU SİNMİŞTİ...
İHTİYAR ADAM GÖZÜKMÜYOR! BEN KORİDORDAYIM! DIŞARI ÇIKSA MUHAKKAK GÖRÜRDÜM
BU NE?
YERDE SAYFALARI AÇIK BİR KİTAP DURUYORDU... MODERN İLİM ALETLERİNİN YANINDA SOLMUŞ SAYFALARI DİKKATİMİ ÇEKTİ...
BU MEŞHUR İLİM ADAMI BÖYLE ESKİ BİR KİTAPLA NE YAPABİLİR. İÇİNDE BÜYÜCÜLÜĞE AİT İŞARETLER VAR!
...DERKEN İLK DEFA OLARAK BAŞIMI ÇEVİRDİM VE...
BU DA NE?
ODANIN İÇİNDE BİR ŞEY PARLIYORDU. ÇOK GARİP IŞIK ÇIKARTAN BU YÜZEYE DOĞRU KOLUMU UZATTIM...
DUVAR ÇELİK VE BETONDAN YAPILMIŞ BU OLMAZ... OLAMAZ... ADETA KAPI GİBİ BİR ŞEY...
İÇİMDEKİ GARİP BİR HİS BENİ BU KAPIDAN İÇERİ ÇEKTİ...
İÇERİ....

BİR ANDA BOŞLUKTA UÇTUĞUMU HİSSETTİM. ZAMANSIZ VE SONU GELMEYEN BİR BOŞLUKTA... AKLIN ALAMAYACAĞI KADAR GARİP BİR BOŞLUKTA...
..SONRA HER ŞEY BAŞLADIĞI GİBİ BİTTİ... İKİ DÜNYAYI AYIRAN KAPININ ÖTEKİ TARAFINA GEÇMİŞTİM... HER ŞEY DEĞİŞİKTİ BURADA...
ALLAHIM! DELİRDİM Mİ? MUHAKKAK DELİRMİŞ OLMALIYIM!
...EĞER YALNIZ DELİLİK OLSAYDI AKLIN ORTAYA ÇIKARDIĞI BİR ŞEY OLURDU...
DAMON! ALLAHAŞKINA BANA YARDIM ET! İMDAAAT!
DOKTOR CRANE!
...VE ONU TAKİP EDEN KABUSU ANLATMAYA KELİMELER KAFİ GELMEZ...
GYAHHHHHHHHHHHHH!

... DÜŞÜNMEYE VAKİT YOKTU.. GÖRDÜKLERİM KARŞISINDA HEMEN TABANCAMI ÇEKTİM...
KA-BLAM!
BLAM! BLAM!
..FAKAT OTOMATİK 45 KOLT BU DÜNYANIN YARATIKLARI İÇİN YAPILMAMIŞTI...
BLAM!
AMAN ALLAHIM! KURŞUN TESİR ETMİYOR!
ACZ İÇİNDE BU KORKUNÇ MAHLUĞUN ÇIĞLIKLAR ATAN ALİME SARILARAK YILAN GİBİ EZDİĞİNİ DEHŞETLE SEYRETTİM...
AIEEEEEEEEEEEEEE!
ACAİPLİKLER DAHA BİTMEMİŞTİ...
ALLAHIM! YARATIK DOKTORUN İÇİNE GİRİYOR. ONUN BİR PARÇASI OLUYOR!
BİR İKİ DAKİKA SONRA DOKTOR CRANE KENDİNE GELMEYE BAŞLADI...
DAMON... YARATIĞI İÇİMDE HİSSEDİYORUM. BURAYA HİÇ BİR ZAMAN GELMEMELİYDİK. İLİMLE BAŞA ÇIKAMIYORUZ. NEREDE KALDI BÜYÜCÜLÜK
İNFİLAK!... KADI!... BUNLARI KİTAPTAKİ BU İŞARETLERLE Mİ YAPTINIZ DOKTOR?
İLİM İNSANI BURAYA KADAR GÖTÜREBİLİYOR. DAHA ESKİ ŞEKİLLERİ SİHİRİ BÜYÜYÜ DENEMEK İNSANI RUHLAR ALEMİNE GÖTÜRÜYOR! KÖTÜ RUHLARI DAVET EDİYOR TIPKI İÇİMDEKİ GİBİ...

DEVAMI VAR...

KORKU

KORKU Salı günleri çıkar dehşet ve heyecan dergisi. Sahibi ve Sorumlu yönetmeni: Mehmet Kemal Benli. Yönetim : Ziya Sezer. Ressam : Hayri. Filimler : Reproteknik. Baskı: Duran Ofset. Cilt: Fazilet Mücellithanesi. Adres: Cağaloğlu Çemberlitaş Palas Kat: 1. Tel : 221676